

[Sigsgaard.]

sikker økonomisk ballast. Lovens § 19 er så fortolkelig, at den på ingen måde kan være med til at sikre disse små teatre arbejdsro. De skal fortsat eksistere ved noget, man måske næsten kunne kalde tiggeri, og ved underbetaling af teaterarbejderen. Man burde også i loven have indbygget en ordning, der tvang radio og TV til at yde de små teatre en rimelig sum, hver gang man opførte stykker, der først har været afprøvet dér, sådan som det efterhånden ret ofte sker. I dag tager teatrene alle risici, og hvis der bliver tale om en succes, kan massemediernes uden vederlag til teatrene overtage succesen.

Stort set kan VS altså ikke være særlig tilfreds med teaterlovforslaget, fordi det helt igennem er præget af tanken om at fastholde befolkningen i de borgerliggjorte teatervaner. Vi kunne have tænkt os, at teaterloven som overskrift havde haft noget i retning af „Teater for folket“, og at man derefter havde sat sig hen for at finde ud af, hvordan man lavede en lov, der ville betyde, at teatret kom til at stå som et tilbud for de mange, som et teater, der gav lige store muligheder for alle teaterformer. Som det er nu, har man begunstiget det gammeltdags teater, hvis publikum jo udgør en forsvindende lille del af befolkningen. Ikke engang børneteateret har man gennem loven sikret ordentlige arbejdsvilkår ved gratis teatertilbud til alle børn.

Udvalgets ændringsforslag kan VS stemme for; som før sagt er der dér tale om forbedringer, om end mindre forbedringer. Men vi gør det med to bemærkninger: tilskuddet efter § 19 burde nok forbedres yderligere, bl. a. burde rabatten på abonnementerne nok refunderes fuldt ud. Bestemmelsen om virksomhedsnævn kan vi gå ind for, men vi havde gerne set nogle bestemmelser i loven om nævnens sammensætning og kompetence. Der fremgår ikke rigtig noget herom, hverken af lovforslaget eller bemærkningerne eller betænkningen. Det, der så bliver spørgsmålet, er, om disse virksomhedsnævne vil blive en narresut, eller om de vil blive en virkelig forbedring; det har folketingset, når vi har vedtaget dette ændringsforslag, ingen indflydelse på. Det kunne nok afklares noget ved at stille ministeren det spørgsmål, om det er tanken, at de ansatte

gennem virksomhedsnævnet skal have væsentlig indflydelse på valget af teaterleder.

Af fru Hanne Reintofts ændringsforslag kan vi stemme for det første; også vi ser gerne reglen om politimestertilladelse afskaffet.

Med ændringsforslag nr. 2 vil man hindre en politisk begrænsning af den kunstneriske frihed, og vi er selvfølgelig 100 pct. enige i, at det skal hindres, uanset om man vurderer risikoen som stor eller lille. Men ændringsforslaget giver samtidig den kunstneriske leder så store beføjelser, at virksomhedsdemokrati på teatrene, så vidt vi kan skimme, bliver gjort mere end vanskeligt, og derfor vil vi ikke stemme for dette ændringsforslag.

Det samme gælder ændringsforslaget om landsdelsscenen i Sønderjylland; det har vi ikke sagligt grundlag for at vurdere og må derfor undlade at stemme.

Forslaget om fuld underskudsdekning for teatre har vi sympati for, men fordelingen af udgifterne med 50 pct. til staten og 50 pct. til amtskommunen er ikke gennemtænkt. Det vil f. eks. betyde, at København vil få sine udgifter forøget med væsentlige millionbeløb, medens det rigeste område i Danmark, Københavns amt, vil slippe næsten gratis — det bliver fortrinsvis Gladsaxe Teater, der dér bliver tale om — selv om det i meget høj grad er dette amts indbyggere, der bruger Københavns teatre. Jeg kunne have været gået videre med den tanke; det gælder andre områder i landet. Forslaget er for lidt gennemtænkt, det er økonomisk helt skævt, og det går imod de principper, som vi går ind for, og som jeg også troede fru Hanne Reintoft gik ind for, om byrdefordelingen mellem kommunerne. Det er altså helt skævt, og vi må stemme imod det.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg har enkelte bemærkninger at gøre til nogle af de punkter, der har været centrale i ordførernes taler.

Børneteateret har næsten alle været inde på. Jeg vil gerne understrege, at der nu vil blive stillet flere penge til rådighed for børne- og ungdomsteatre. Jeg kan her pege på, at der i oversigten over fordelingen af de økonomiske midler regnes med, at der skal i 1970-71 bruges 1.170.000 kr. mere end i finansåret 1969-70. Hertil kommer så den